

PIERŚCIEŃ WIELOMIANÓW

- ① Czym się różnią wielomiany od funkcji wielomianowych?
- ② Co to jest stopień wielomianu i jak go wyznaczyć?
- ③ Jak przy pomocy dzielenia zrozumieć strukturę wielomianu?
- ④ Co to są liczby algebraiczne? Liczby, które nie są algebraiczne nazywamy przestępnymi. Przykładem liczb przestępnych nad $\mathbb{Q}$ są e i π .

Podstruktury algebraiczne: Niech G będzie

podgrupą z działaniem $G \times G \rightarrow G$.

Podzbiór $H \subseteq G$ nazywamy podpodgrupą

$\Leftrightarrow c(H \times H) \subseteq H$ i $H \neq \emptyset$. Jeśli G jest monoidem, to podzbiór $H \subseteq G$ nazywamy podmonoidem

$\Leftrightarrow$ jest podpodgrupą i $e \in H$. Jeśli G jest grupą, to $H \subseteq G$ nazywamy podgrupą $\Leftrightarrow$

jest podpodgrupą i $x \in H \Rightarrow x^{-1} \in H$. Niech

R będzie pierścieniem. Podzbiór $S \subseteq R$ nazywamy

podpierścieniem $\Leftrightarrow$ jest podgrupą ze względu na $+$ i podmonoidem ze względu na $\cdot$.

Niech L będzie ciałem. Podzbiór $K \subseteq L$ nazywamy podciałem $(\Leftrightarrow)$ K jest podpierścieniem L oraz $K \setminus \{0\}$ jest podgrupą $L \setminus \{0\}$.

Pierścień monoidalny: Niech R będzie dowolnym pierścieniem a M dowolnym monoidem. Zbiór

$$R[M] := \left\{ \alpha \in \text{Map}(M, R) \mid \alpha(m) \neq 0 \text{ tylko dla skończonej ilości } m \in M \right\}$$

wyposażony w dodawanie punktowe i mnożenie splątane * dane wzorem

$$(\alpha * \beta)(m) := \sum_{\substack{(k, l) \in M^2 \\ kl = m}} \alpha(k) \beta(l) \quad \text{jest pierścieniem}$$

nazywanym pierścieniem monoidalnym.
Jeśli M jest grupą, to $R[M]$ nazywamy pierścieniem grupowym.

Pierścieniem wielomianowym nad pierścieniem R

nazywamy pierścień monoidalny $R[\mathbb{N}]$, gdzie $\mathbb{N}$ jest monoidem liczb naturalnych ze względu na dodawanie. Kluczowy jest $x \in R[\mathbb{N}]$, $x(n) := \begin{cases} 1 & \text{dla } n=1 \\ 0 & \text{dla } n \neq 1 \end{cases}$. Sprawdzamy

że $(x * x)(m) = \begin{cases} 1 & \text{dla } m=2 \\ 0 & \text{dla } m \neq 2 \end{cases}$. Podobnie sprawdzamy

że $\underbrace{(x * \dots * x)}_{n\text{-razy}}(m) = \begin{cases} 1 & \text{dla } m = n \\ 0 & \text{dla } m \neq n \end{cases}$. Oznaczamy

$\underbrace{x * \dots * x}_{n\text{-razy}} =: x^n$. Naturalne jest oznaczenie przez x^0 elementu neutralnego ze względu na splatanie bo wtedy $x^0(m) = \begin{cases} 1 & \text{dla } m = 0 \\ 0 & \text{dla } m \neq 0 \end{cases}$.

Widać że $\forall \alpha \in R[IN] \exists! (r_0, \dots, r_n) \in R^{n+1} :$

$$\alpha = \sum_{k=0}^n r_k x^k, \text{ gdzie } (r\beta)(m) := r\beta(m).$$

Widać też że $\left(\sum_{k=0}^m r_k x^k \right) * \left(\sum_{l=0}^n s_l x^l \right) =$

$$= \sum_{k=0}^m \sum_{l=0}^n (r_k x^k) * (s_l x^l) = \sum_{k=0}^m \sum_{l=0}^n r_k s_l x^{k+l} =$$

$$= \sum_{N=0}^{m+n} \left(\sum_{k=0}^N r_k s_{N-k} \right) x^N. \quad R \text{ jest podpierścieniem}$$

$R[IN]$ przez włożenie $R \ni r \mapsto r x^0 \in R[IN]$

Element neutralny x^0 zazwyczaj oznaczamy przez 1, a R utożsamiamy z jego obrazem w $R[IN]$. Elementy pierścienia $R[IN]$

nazývámy wielomianami nad R .

Stopniem wielomianu $\sum_{k \in \mathbb{N}} r_k x^k \neq 0$ nazywamy

$\max \{k \in \mathbb{N} \mid r_k \neq 0\}$. Jeśli R nie ma dzielników zera (x jest dzielnikiem zera $\Leftrightarrow x \neq 0$ i $\exists y \neq 0 : xy = 0$ lub $yx = 0$), to stopień wielomianu zadaje homomorfizm monoidów $R[\mathbb{N}] \setminus \{0\} \xrightarrow{\deg} \mathbb{N}$,

$$\boxed{\deg(\alpha * \beta) = \deg \alpha + \deg \beta}, \forall \alpha, \beta \in R[\mathbb{N}] \setminus \{0\}.$$

Ewaluacja wielomianu $\sum_{k=0}^n r_k x^k$ w r

nazywamy $\sum_{k=0}^n r_k r^k \in R$. Jeśli R jest przemienny, to ewaluacja zadaje homomorfizm pierścieni: $\forall r \in R$:

$$R[\mathbb{N}] \ni \sum_{k=0}^n r_k x^k \xrightarrow{\text{ev}_r} \text{ev}_r\left(\sum_{k=0}^n r_k x^k\right) := \sum_{k=0}^n r_k r^k \in R.$$

Pierścieniem całkowitym nazywamy przemienny pierścień bez dzielników zera.

Wniosek: $R[\mathbb{N}]$ jest pierścieniem całkowitym $\Leftrightarrow R$ jest pierścieniem całkowitym.

Funkcja wielomianowa f_α wielomianu $\alpha \in R[IN]$ nazywamy odzworowanie

$$R \ni r \mapsto f_\alpha(r) := ev_r(\alpha) \in R,$$

$$R \ni r \mapsto \sum_{k=0}^n r_k r^k \in R. \text{ Jeśli } R \text{ jest}$$

przemienne, to $R[IN] \ni \alpha \mapsto f_\alpha \in \text{Map}(R, R)$ jest homomorfizmem pierścieni. ($\text{Map}(R, R)$ jest tu pierścieniem z działaniami punktowymi.) Jeśli zaś R jest niezerowym skończonym pierścieniem, to odzworowanie $R[IN] \ni \alpha \mapsto f_\alpha \in \text{Map}(R, R)$ nie może być injekcją bo wtedy $R[IN]$ jest zbiorem nieskończonym, a $\text{Map}(R, R)$ zbiorem skończonym.

Twierdzenie: Jeśli R jest nieskończonym pierścieniem całkowitym, to odzworowanie $R[IN] \ni \alpha \mapsto f_\alpha \in \text{Map}(R, R)$ jest injekcyjnym homomorfizmem pierścieni.

Uwaga: W ten sposób utożsamia się pierścien wielomianów z podpierścieniem funkcji wielomianowych. [35]

Twierdzenie o dzieleniu wielomianów:

Niech R będzie pierścieniem całkowitym.

$$\left(\alpha, \beta \in R[\mathbb{N}] \setminus \{0\} : \exists \beta (\deg(\beta))^{-1} \right) \Rightarrow$$
$$\exists ! (\gamma, \delta) \in R[\mathbb{N}]^2 : \boxed{\alpha = \beta * \gamma + \delta} : (\delta = 0$$

$$\text{lub } \deg(\delta) < \deg(\beta)).$$

Pierwiastkiem $\alpha \in R[\mathbb{N}]$ nazywamy

$$r \in R \Leftrightarrow f_\alpha(r) = 0.$$

Twierdzenie: Dla dowolnego pierścienia R , jeśli $\alpha \in R[\mathbb{N}]$

$$i \boxed{f_\alpha(r) = 0}, \text{ to } \exists \beta \in R[\mathbb{N}] : \boxed{\alpha = \beta * (x - r)}.$$

Dowód: Niech $\alpha =: \sum_{k=0}^N \alpha_k x^k$. Zauważmy że

$$\forall m \in \mathbb{N} \setminus \{0, 1\} : x^m - r^m = \left(\sum_{k=0}^{m-1} x^{m-1-k} r^k \right) * (x - r).$$

$$\text{Zatem } \alpha - f_\alpha(r) = \sum_{k=0}^N \alpha_k (x^k - r^k) = \beta * (x - r). \blacksquare$$

Wniosek: Jeśli R jest pierścieniem całkowitym i $\alpha \in R[\mathbb{N}] \setminus \{0\}$, to α może

mieć co najwyżej $\deg(\alpha)$ różnych pierwiastków.

Dowód: Połączenie powyższego twierdzenia ze wzorem $\deg(\alpha * \beta) = \deg(\alpha) + \deg(\beta)$. $\blacksquare$

Niech ciało K będzie podciałem ciała L . Liczba $r \in L$ jest

algebraiczna nad K $\Leftrightarrow \exists \alpha \in K[\mathbb{N}] : f_\alpha(r) = 0$. Ciało K jest

algebraicznie domknięte $\Leftrightarrow \forall \alpha \in K[\mathbb{N}] \exists r \in K : f_\alpha(r) = 0$. B6